

STÁTNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠKY

Studium Učitelství výchovy ke zdraví pro 2. stupeň základních škol je zakončeno státní závěrečnou zkouškou Z VÝCHOVY KE ZDRAVÍ S DIDAKTIKOU.

Státní závěrečná zkouška se skládá z těchto tematických oblastí:

1. Okruh disciplíny didaktika výchovy ke zdraví
2. Okruh disciplín životního stylu a zdravotněvědných disciplín
3. Okruh disciplín psycho-sociálních

Jednotlivé tematické okruhy zahrnují 20 zkušebních otázek s rozpracovanými podotázkami (celkem tedy 60 zkušebních otázek). Při státní závěrečné zkoušce si student losuje z každého tematického okruhu vždy 1 zkušební otázku, celkem tedy 3 zkušební otázky.

U státní závěrečné zkoušky Výchovy ke zdraví s didaktikou musí student prokázat odborné i didaktické vědomosti a také schopnost analytické rozvahy a globální pohled v rámci celého komplexu dílčích oborových disciplín, kterými prošel v průběhu studia. Důraz je kladen na prokázání vědomostí a dovedností nutných pro výkon učitelské profese Výchovy ke zdraví pro 2. stupeň základních škol.

Učitelství výchovy ke zdraví pro 2. stupeň základních škol
Státní závěrečná zkouška z VÝCHOVY KE ZDRAVÍ S DIDAKTIKOU

INSTITUCIONÁLNÍ AKREDITACE

OKRUH DISCIPLÍNY DIDAKTIKA VÝCHOVY KE ZDRAVÍ

1. Systém základního vzdělávání v ČR

a) Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+ s akcentem na podporu zdraví a výchovu ke zdraví. Kurikulární dokumenty. Analýza Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání – cíle vzdělávání a klíčové kompetence. Vzdělávací oblasti a vzdělávací obory. Výchova ke zdraví ve všech kurikulárních dokumentech (horizontální a transversální přesahy výchovy ke zdraví – RVP PV, RVP ZV, RVP GV aj.)

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 1: Žák respektuje přijatá pravidla soužití mezi spolužáky i jinými vrstevníky a přispívá k utváření dobrých mezilidských vztahů v komunitě).

2. Analýza vzdělávacího rámce ČLOVĚK A ZDRAVÍ

a) Detailní zaměření na vzdělávací oblast Výchova ke zdraví (VkZ) – očekávané výstupy, nabídka učiva, hodinová dotace atp. Možné mezipředmětové vztahy s bezprostřední vazbou na VkZ (příklady).

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 2: Žák vysvětlí role členů komunity (rodiny, třídy, spolku) a uvede příklady pozitivního a negativního vlivu na kvalitu sociálního klimatu (vrstevnická komunita, rodinné prostředí) z hlediska prospěšnosti zdraví.

3. Standardy pro základní vzdělávání – Výchova ke zdraví

a) Význam vzdělávacích standardů, charakteristika indikátorů a ilustrativních úloh. Práce se vzdělávacími standardy ve VkZ. Konkrétní příklady. Doprovodný dokument Metodické komentáře a úlohy ke standardům pro základní vzdělávání – Výchova ke zdraví – využití v edukační realitě vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví v rámci nižšího sekundárního vzdělávání.

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 3: Žák vysvětlí na příkladech přímé souvislosti mezi tělesným, duševním a sociálním zdravím; vysvětlí vztah mezi uspokojováním základních lidských potřeb a hodnotou zdraví.

4. Pedagogické dokumenty

a) RVP ZV, Školní vzdělávací programy (jejich význam a charakteristika, pojetí VkZ v ŠVP), tématické plány dlouhodobé a krátkodobé, třídní kniha, třídní výkaz, žákovská knížka, školní řád,... a jejich význam pro VkZ.

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 4: Žák posoudí různé způsoby chování lidí z hlediska odpovědnosti za vlastní zdraví i zdraví druhých a vyvozuje z nich osobní odpovědnost ve prospěch aktivní podpory zdraví.

5. Výchovně-vzdělávací cíle ve výuce Výchovy ke zdraví

a) Způsob formulace výukových cílů, jejich význam, příklady kognitivních, afektivních a psychomotorických cílů. Cíle pro žáky, cíle pro učitele. Konkrétní příklady s využitím aktivních sloves.

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 5: Žák usiluje v rámci svých možností a zkušeností o aktivní podporu zdraví.

6. Příprava učitele na vyučovací hodinu Výchovy ke zdraví

- a) Plánování výuky, příprava učitele na vyučování. Druhy příprav na vyučovací hodinu.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 6: Žák vyjádří vlastní názor k problematice zdraví a diskutuje o něm v kruhu vrstevníků, rodiny i v nejbližším okolí.

7. Vyučovací hodina Výchovy ke zdraví

- a) Struktura vyučovací hodiny, klasická struktura, moderní vyučování podporující kritické myšlení (pětifázový model x třífázový model). Příklad struktury vyučovací hodiny na vybrané téma.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 7: Žák dává do souvislosti složení stravy a způsob stravování s rozvojem civilizačních nemocí a v rámci svých možností uplatňuje zdravé stravovací návyky.

8. Organizační formy výuky

- a) Nejčastější a nejvhodnější formy výuky ve Výchově ke zdraví. Pozitiva a negativa jednotlivých výukových forem.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 8: Žák uplatňuje osvojené preventivní způsoby rozhodování, chování a jednání v souvislosti s běžnými, přenosnými, civilizačními a jinými chorobami; svěří se se zdravotním problémem a v případě potřeby vyhledá odbornou pomoc.

9. Skupinové vyučování ve Výchově ke zdraví

- a) Možnosti utváření skupin, výhody a nevýhody skupinové práce z pohledu žáka a učitele. Zásady pro práci ve skupinách. Příklady vhodných skupinových aktivit na jednotlivá témata VkZ.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 9: Žák projevuje odpovědný vztah k sobě samému, k vlastnímu dospívání a pravidlům zdravého životního stylu; dobrovolně se podílí na programech podpory zdraví v rámci školy a obce.

10. Didaktické zásady ve vyučování Výchovy ke zdraví

- a) Příklady didaktických zásad uplatňovaných ve VkZ, jejich praktické využití, aplikace na zvolené téma.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 10: Žák samostatně využívá osvojené kompenzační a relaxační techniky a sociální dovednosti k regeneraci organismu, překonávání únavy a předcházení stresovým situacím.

11. Výukové metody ve Výchově ke zdraví

- a) Klasifikace jednotlivých výukových metod, jejich pozitiva a negativa. Nejvhodnější výukové metody pro VkZ. Aktivizační didaktické metody ve výuce Výchovy ke zdraví.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 11: Žák respektuje změny v období dospívání, vhodně na ně reaguje; kultivovaně se chová k opačnému pohlaví.

12. Učební úlohy ve výuce Výchovy ke zdraví

- a) Typy učebních úloh, vhodné typy pro hodiny VkZ. Problematika způsobu kladení otázek ve výuce VkZ. Možnosti vyhodnocení zadaných učebních úloh.
- b) Navrhněte vhodné výuk. metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 12: Žák respektuje význam sexuality v souvislosti se zdravím, etikou, morálkou a pozitivními životními cíli; chápe význam zdrženlivosti v dospívání a odpovědného sexuálního chování.

13. Materiální didaktické prostředky ve výuce Výchovy ke zdraví

- a) Jejich význam při výuce, členění dle různých kritérií, práce s materiálně didaktickými prostředky. Příklady pomůcek k jednotlivým tematickým celkům.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 13: Žák uvádí do souvislosti zdravotní a psychosociální rizika spojená se zneužíváním návykových látek a životní perspektivu mladého člověka; uplatňuje osvojené sociální dovednosti a modely chování při kontaktu se sociálně patologickými jevy ve škole i mimo ni; v případě potřeby vyhledá odbornou pomoc sobě nebo druhým.

14. Prostorové a materiální podmínky pro výuku Výchovy ke zdraví

- a) Vhodné uspořádání učebny pro výuku VkZ ve vztahu ke zvoleným výukovým formám a metodám. Vybavení učebny. Výuka mimo prostředí školy. Exkurze – význam, instituce a zařízení vhodná k exkurzím.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 14: Žák vyhodnotí na základě svých znalostí a zkušeností možný manipulativní vliv vrstevníků, médií, sekt; uplatňuje osvojené dovednosti komunikační obrany proti manipulaci a agresii.

15. Metody ověřování vědomostí a dovedností ve Výchově ke zdraví.

- a) Vhodné metody pro VkZ, metody ověřování s využitím aktivizačních metod. Metody ověřování formou individuální a skupinové práce.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 15: Žák projevuje odpovědné chování v rizikových situacích silniční a železniční dopravy; aktivně předchází situacím ohrožení zdraví a osobního bezpečí; v případě potřeby poskytne adekvátní první pomoc.

16. Hodnocení a známkování ve Výchově ke zdraví.

- a) Specifika hodnocení výsledků vzdělávání žáka ve Výchově ke zdraví. Kombinace hodnocení předmětů naukového zaměření a výchovného zaměření.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění očekávaného výstupu 16: Žák uplatňuje adekvátní způsoby chování a ochrany v modelových situacích ohrožení, nebezpečí i mimořádných událostí.

17. Osobnost učitele Výchovy ke zdraví

- a) Profesionální a osobnostní předpoklady pro učitele Výchovy ke zdraví. Sebereflexe, sebehodnocení učitele. Specifika osobnosti učitele sexuální výchovy.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění nabídky učiva pro tematický celek: „Vztahy mezi lidmi a formy soužití“ a „Osobnostní a sociální rozvoj“.

18. Učebnice Výchovy ke zdraví

- a) Aspekty výběru a funkce učebnic. Požadavky na moderní učebnice Výchovy ke zdraví. Didaktická analýza učebnic Výchovy ke zdraví. Příklady dostupných učebnic. Příklady dalších vhodných zdrojů k výuce VkZ (pro učitele i žáky).
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění nabídky učiva pro tematický celek: „Změny v životě člověka a jejich reflexe“.

19. Motivace žáků ve výuce Výchovy ke zdraví.

- a) Aktivizace žáků pro individuální i skupinovou práci. Využití aktivizačních metod ve výuce VkZ. Význam vzdělávání žáků v oblasti VkZ, jako motivační faktor spolupráce žáka na výuce.
- b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění nabídky učiva pro tematický celek: „zdravý způsob života a péče o zdraví“.

20. Pedagogická komunikace v kontextu výuky Výchovy ke zdraví.

a) Formy pedagogické komunikace. Interakce učitel – žák, žák – žák, učitel – rodič, aj. Specifika komunikace ve Výchově ke zdraví.

b) Navrhněte vhodné výukové metody a evaluační nástroje pro naplnění nabídky učiva pro tematický celek: „Rizika ohrožující zdraví a jejich prevence“ a „Hodnota a podpora zdraví“.

Součástí SZZ z okruhu didaktiky výchovy ke zdraví je rozprava nad portfoliem studenta ze souvislých pedagogických praxí.

Učitelství výchovy ke zdraví pro 2. stupeň základních škol
Státní závěrečná zkouška z VÝCHOVY KE ZDRAVÍ S DIDAKTIKOU

INSTITUCIONÁLNÍ AKREDITACE

OKRUH DISCIPLÍN ŽIVOTNÍHO STYLU A ZDRAVOTNĚ VĚDNÝCH

1. Zdravotní politika a podpora zdraví v ČR, prevence a podpora zdraví ve světě

Vymezení pojmů zdravotní politika, podpora zdraví, ochrana zdraví, prevence a zdravotní výchova. Vývoj podpory zdraví v ČR, Národní program zdraví, Zdraví 21, Zdraví 2020, Zdraví 2030, Strategie veřejného zdraví. WHO, vývoj podpory zdraví, Zdraví pro všechny, podpora zdraví a Evropská Unie.

2. Strategie prevence a podpora zdraví ve vzdělávacím systému ČR

Vymezení pojmů, primární, sekundární, terciální prevence (či všeobecná, selektivní a indikovaná prevence). Význam včasného odhalení rizikového chování a sociálně patologických jevů; screening, příklady. Strategie prevence rizikových projevů dětí a mládeže v působnosti resortu MŠMT ČR (primární prevence – cílové skupiny, rizikové projevy chování).

3. Zdravotní gramotnost a její význam ve vzdělávání. Primární prevence v českém školství

Význam zdravotní gramotnosti v individuálním i celospolečenském významu. Dimenze a úrovně zdravotní gramotnosti. Výzkumy zdravotní gramotnosti v tuzemském i evropském kontextu. Minimální preventivní program (tvorba, evaluace a diagnostika). Program škola podporující zdraví (vznik, cíl programu, základní pilíře, zastoupení škol podporujících zdraví v ČR, systém udělování licence).

4. Přístupy k prevenci rizikového chování. Volný čas a prevence u dětí a mládeže

Modely a typy rizikového chování. Koordinace a spolupráce institucí v prevenci rizikového chování. Primární a sekundární skupiny a jejich vliv na dospívající. Formy aktivit volného času, volnočasové aktivity sportovního a nesportovního charakteru, subjekty angažované ve volnočasových aktivitách. Rizikové trávení volného času u dětí a mládeže.

5. Rizikové chování v jednotlivých oblastech I

Nejčastější typy rizikového chování – zneužívání alkoholu, kouření a dalších omamných a psychotropních látek; nelátkové závislosti (netolismus, patologické hráčství aj.); rizikové chování na internetu; agresivita; šikana; záškoláctví – časná a pozdní rizika v kontextu bio-psycho-sociálního zdraví. Prevence na třech úrovních (všeobecné, selektivní i indikované). Vývoj tohoto rizikového chování v ČR i zahraničí.

6. Rizikové chování v jednotlivých oblastech II

Nejčastější typy rizikového chování – poruchy příjmu potravy (mentální anorexie, mentální bulimie, moderní poruchy příjmu potravy); rizikové sexuální chování – časná a pozdní rizika v kontextu bio-psycho-sociálního zdraví. Prevence na třech úrovních (všeobecné, selektivní i indikované). Vývoj tohoto rizikového chování v ČR i zahraničí.

7. Projekty podpory zdraví

Zásady přípravy projektů podpory zdraví – plánování a příprava projektu, vypracování záměru projektu, organizace, předpoklady, jak dosáhnout efektivního projektu, zásady hodnocení projektu – plán hodnocení, druhy hodnocení, dlouhodobý efekt projektu, hodnocení poměru efekt versus cena. SWOT analýza projektu.

8. Výživová specifika jednotlivých populačních skupin I.

Kvalitativní a kvantitativní nároky na výživu těhotné a kojící ženy; výživové potřeby novorozence a kojence – kojení, umělé formule, zavádění nemléčných příkrmů; výživa v období batolete.

9. Výživová specifika jednotlivých populačních skupin II.

Nutriční a kvalitativní nároky výživy u dětí předškolního věku, mladšího a staršího školního věku. Systém školního stravování v ČR, spotřební koš. Desatero dětské výživy. Výživa u dospívajících dívek a chlapců s ohledem na životní styl a pohybovou aktivitu.

10. Výživová specifika jednotlivých populačních skupin III.

Výživové potřeby dospělé populace s ohledem na pohlaví, profesi a životní styl. Zásady zdravé výživy, aktuální problematika zdravého způsobu stravování. Výživová doporučení. Problematika výživy u lidí ve stáří.

11. Výživa a zdraví

Výživa jako prevence vzniku civilizačních chorob (nádorová, kardiovaskulární, metabolická onemocnění). Problematika výživy u vybraných onemocnění (diabetes mellitus, celiakie, fenylketonurie, onemocnění trávicího traktu, aj.). Potravinové alergie. Dietní systém ve zdravotnických zařízeních.

12. Sexuální výchova v minulosti a současnosti

Lidská sexualita, sexuální pud, sexuální potřeba a sexuální chování. Sexuální výchova – definice a význam. Historie výuky sexuální výchovy v českém školství. Cíle sexuální výchovy. Principy sexuální výchovy. Témata sexuální výchovy v systému vzdělávání v ČR.

13. Sexuální norma a sexuální deviace

Sexuální identifikace, orientace a chování. Charakteristika sexuálních deviací, jejich klasifikace, diagnostika, etiologie, terapie, příklady (pedofile, fetišismus, fušerství, voyeurismus, transvestitismus, exhibicionismus aj.). Rizika těchto deviací pro děti a dospívající. Ochrana dětí před sexuálními deviacemi.

14. Sexuální delikvence (kriminalita)

Charakteristika sexuálního deliktu, trestní úprava těchto činů, příklady sexuálních deliktů. Otázka znásilnění z hlediska pachatele, oběti a prostředí. Syndrom sexuálně zneužívaného dítěte (CSA) – formy zneužívání, pachatel, oběť, prostředí (rizikové situace a rodiny), projevy následky, prevence.

15. Problematika pohybového aparátu v dětství a dospívání

Osifikace, lebka novorozence, zevní a vnitřní faktory ovlivňující růst, růstové poruchy, vývoj kostry v dospívání, problematika fyziologické zátěže a adaptace pohybového aparátu v jednotlivých věkových obdobích.

16. Problematika orgánových soustav v dětství a dospívání

Anatomické a fyziologické zvláštnosti soustavy trávicí, dýchací, vylučovací a pohlavní.

17. Problematika oběhového a imunitního systému v dětství a dospívání

Fetální krevní oběh, adaptace krevního oběhu po narození, změny fyziologických hodnot srdeční frekvence, tlaku krevního, hematologických hodnot, novorozenecká žloutenka, zvláštnosti imunitního systému v dětství.

18. Problematika nervového, smyslového a endokrinního systému v dětství a dospívání

Hormonální ovlivnění růstu, účinky jednotlivých hormonů, juvenilní diabetes mellitus, poruchy smyslového vnímání v dětství, vývoj neuro regulačních mechanismů.

19. Hygiena a epidemiologie. Epidemiologie infekčních nemocí

Vymezení základních pojmů. Systém orgánů ochrany veřejného zdraví. Epidemiologická situace v ČR ve srovnání s ostatními zeměmi. Infekce, infekční a epidemiologický proces formy výskytu. Očkování, očkovací látky, techniky očkování. Epidemiologická opatření zaměřená na eliminaci zdroje nákazy a přerušení cesty přenosu. Epidemiologická opatření zaměřená na zvýšení odolnosti populace. Infekční choroby související se sociálním prostředím, migrací a cestovním ruchem.

20. Vybraná infekční onemocnění v rámci pedagogického procesu

Příklady Alimentární nákazy (salmonelóza, kampylobakteriόza, průjmová onemocnění vyvolaná Escherichia coli). Sexuálně přenosné choroby (STD) – (HIV/AIDS, kapavka, syfilis, trichomoniáza, genitální herpes, atd.) Respirační infekce. Zoonózy (vzteklina, tularémie, toxoplasmóza). Infekce přenášené členovci (klíšťová encefalitida, Lymeská boreliόza). Parazitární onemocnění (roup dětský, škrkavka, veš dětská) Dětská exatémová onemocnění. Infekce kůže a sliznic (svrab, kandidόza, dermatomykózy). Původce, cesta přenosu, preventivní opatření.

Učitelství výchovy ke zdraví pro 2. stupeň základních škol
Státní závěrečná zkouška z VÝCHOVY KE ZDRAVÍ S DIDAKTIKOU

INSTITUCIONÁLNÍ AKREDITACE

OKRUH DISCIPLÍN PSYCHO-SOCIÁLNÍCH

1. Pojetí psychoterapie, individuální a skupinová psychoterapie

Vymezení, definice a cíle psychoterapie. Charakteristika individuálního a skupinového přístupu v psychoterapii, typy terapeutických skupin, vývoj terapeutické skupiny a skupinová dynamika. Terapeutická komunita. Účinné společné faktory v psychoterapii, Hawthornský efekt.

2. Přehled základních směrů v psychoterapii – existenciální a humanistická psychoterapie

Existenciální analýza a logoterapie, V. E. Frankl a jeho teorie hodnot, pojetí smyslu života, existenciální frustrace. C. Rogers a jeho přístup k terapii. A. Maslow a jeho teorie potřeb.

3. Přehled základních směrů v psychoterapii – hlubinná psychoterapie a transakční analýza

Charakteristika terapeutických směrů – psychoanalýza Sigmunda Freuda, psychoterapie Alfreda Adlera, psychoterapeutický přístup C. G. Junga. Podobnosti a rozdílnosti terapeutických přístupů. Erik Berne – stavy ega, transakce a životní scénáře, motivace z pohledu transakční analýzy, význam transakční analýzy pro komunikaci a zvládání zátěžových situací.

4. Duševní hygiena a komplexní pohled na člověka

Vymezení pojmu a význam duševní hygieny. Bio-psycho-sociálně-duchovní (komplexní) přístup k člověku, zvládání náročných životních situací – stres, stresor, zvyšování odolnosti vůči stresu, důsledky dlouhodobého stresu (kognitivní, emoční, sociální). Syndrom vyhoření. Prevence vůči stresu a syndromu vyhoření.

5. Význam agrese v životě člověka

Definice agrese, příbuzné pojmy (hostilita, násilí), druhy agrese (fyzická, verbální, neverbální, přímá, nepřímá aj.), příčiny agrese (ekonomické, politické, sociální a kulturní, vliv prostředí, individuální), výskyt agrese.

6. Možnosti ovlivnění agresivního chování

Využití základních technik, které se mohou použít k zastavení nebo zeslabení agresivního chování – rozhovor, hledání příčin, odměny a tresty, rozvíjení sociálních dovedností, farmakoterapie, psychoterapie a další.

7. Vliv šikany na osobnost jedince a skupinu, možnosti řešení šikany a její prevence

Definice šikany, příčiny šikany, druhy šikany, signály šikany, fáze šikany. Chování účastníků šikany, postupy při řešení šikany, prevence šikany na úrovni společnosti, školy a třídy.

8. Psychologie zdraví a pozitivní psychologie

Vymezení a předmět, zdraví a nemoc (rovina biologická, psychická a sociální), psychologické faktory zdraví a nemoci, životní styl a sociální opora. Biopsychosociální model nemoci. Východiska pozitivní psychologie, naděje, radost, odpouštění.

9. Psychosomatické hledisko v pohledu na zdraví a nemoc

Vymezení psychosomatiky, současné pojetí. Bio-psycho-sociálně-duchovní přístup ke zdraví a nemoci. Vliv situačních faktorů na zdraví a nemoc: sociální opora (definice; makroúroveň, mezoúroveň, mikroúroveň; poskytovaná a přijímaná; očekávaná aj).

10. Některé psychické problémy a poruchy adaptace u dětí předškolního i školního věku

Problematika psychické deprivace – definice, typy deprivace, podmínky vzniku, následky, deprivací syndrom. Náhradní rodinná péče – definice, systém.

11. Některé psychické problémy a poruchy adaptace u dětí předškolního i školního věku

Neurotické obtíže v dětském věku – definice neuróz, příčiny vzniku. Emoční poruchy v dětství, přístup k dětem trpícím neuroticismem. Syndrom hyperaktivity – projevy, příčiny vzniku, výchovné postupy.

12. Současné společenské systémy. Rodinná kultura, tradice a hodnoty, které formují rodinu.

Rodina, manželství, příbuzenství, rod, klan, kmen, stát, občanská společnost, etnikum, etnicita, národ. Proměny podoby rodin, rodinného chování. Rodinná síť. Socializace, socializační činitelé v rodině. Oslabování funkcí rodiny. Krize v rodině.

13. Dobře fungující rodina

Komunikace v rodině. Partnerství. Rodičovství, rodičovská zodpovědnost. Vyživovací povinnost. Problematika práv dítěte. Hlavní myšlenky „pozitivního rodičovství“.

14. Rodinná politika

Vymezení, pojetí rodinné politiky. Cíle rodinné politiky. Obecné teorie rodiny. Ekonomika a provoz rodiny. Zadlužení rodin. Chudoba v rodině. Systémy podpory rodin.

15. Sociálně-právní ochrana dětí

Pojem. Orgány sociálně-právní ochrany dětí. Legislativní normy upravující OSPOD. Péče o děti vyžadující zvýšenou pozornost. Poradenství pro rodiny s dětmi. Náhradní rodinná péče.

16. Komunikační systémy z antropologického hlediska. Formy náboženství z pohledu kulturně-sociálního

Jazyky, význam znaků a symbolů. Hlavní druhy monoteistických náboženství, animismus, polyteismus, šamanství, magie, mytologie, rituál, kult a tabu.

17. Ústavní právo. Listina základních práv a svobod

Charakteristika ústavního pořádku, jeho obsah a význam; systematika Ústavy ČR; moc zákonodárná (základní charakteristika); moc výkonná (základní charakteristika); moc soudní (základní charakteristika); základy územní samosprávy.

Systematika Listiny základních práv a svobod, vlastnosti základních lidských práv; význam a obsah vybraných základních práv: právo na život, právo na zachování lidské důstojnosti (nedotknutelnost osoby, ochrana osobnosti); právo na ochranu zdraví.

18. Trestní právo I.

Význam v systému práva, právní úprava, základní pojmy: pachatel, trestný čin (přechin, zločin), zavinění (úmysl, nedbalost), charakteristika vybraných skutkových podstat (subjekt – pachatel, objekt – co je skutkovou podstatou chráněno, jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty): šíření nakažlivé lidské nemoci, pohlavní zneužití, soulož mezi příbuznými, ohrožení pod vlivem návykové látky, nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou/psychotrop. látku.

19. Trestní právo II.

Zákon o soudnictví ve věcech mládeže: definice pojmu mládež, provinění, odpovědnost mladistvého, kategorie opatření ukládaných mladistvým, charakteristika jednotlivých kategorií (výchovná, ochranná, trestní), práva mladistvého v řízení.

20. Správa školství

Zařazení v systému práva, prameny, obsah, základní cíle, práva žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků, praktické problémy při aplikaci, povinnosti žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezl. žáků, praktické problémy při aplikaci, bezpečnost a ochrana zdraví ve školách, školní řád, výchovná opatření (podmínky zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví ve školách, charakteristika základních vnitřních dokumentů školy, výchovná opatření – problematika trestání žáků: praktické problémy při aplikaci výchovných opatření).